

Abstraktní foto

První avantgardní díla ovlivněná kubismem, novou věcností, konstruktivismem a abstrakcí vytvořil Funke v roce 1923. Často se jednalo o jednoduchá zátiší s obyčejnými, mnohdy zdánlivě nefotogenickými předměty. S osmnácti fotografiemi se zúčastnil I. výstavy Svazu českých klubů fotografů amatérů v Praze a v následujícím roce poprvé vystavoval také na mezinárodních fotosalonech v Paříži a v Torontu. Salony obesílal až do začátku 30. let, jeho práce byly vystaveny například v Londýně, Liverpoolu, Turíně, Stockholmu, Zaragoze, Bruselu, Varšavě, Ottawě, New Yorku, Tokiu, Vídni a dalších městech.

Některé fotografie z 20. let patří i v mezinárodním kontextu k nejradikálnějším příkladům abstraktních tendencí s originálně zpracovanými motivy světla, světelných obrazů a průsvitnosti. V roce 1927 vytváří první díla z cyklu Abstraktní foto, patřící k vrcholům jeho tvorby, a tento cyklus rozvíjí až do roku 1929. Navazuje v něm na starší zátiší se skleněnými tabulemi, lahvemi nebo žárovkami, v nichž postupně hrály hlavní roli vržené stíny. V tomto souboru ještě intenzivněji rozvíjí téma světla, průsvitnosti a světelných odrazů.

Současně tvořil v duchu konstruktivismu (například soubor snímků z výstavby kolínské elektrárny). Nekonenční kompozice, odvážné úhly pohledu a diagonální uspořádání invenčně používal při zachycení jednoduchých motivů v jejich základní podobě.

O tom, jak svět přijímá Funkeho fotografie, vypovídá nejen zastoupení ve světových galeriích, ale i jejich prodejní cena. Například aukční dům Sotheby's vydražil v New Yorku před sedmi lety kompozici ze zmíněné série Abstraktní foto za 350 500 dolarů, což bylo tehdy v přepočtu více než 6 milionů korun.